

slaget, hvorledes Opgaven blev given Kommissionen, for at man da kan se, hvor uberegtiget denne Udtalelse var. Kommissionens første Skrivelse til Ministeriet begynder saaledes: „I Henhold til det høje Ministeriums Anmodning i Skrivelse af 5. d. M. ere undertegnede traadte sammen i en Kommission for at afgive Betænkning om, hvilke Foranstaltninger der bør træffes med Hensyn til Udløbet ved Hvide Sande, og hvilken anden Ordning der, saafremt dette Udløb bør lukkes, vil være at træffe med Hensyn til Afløbet for Fjorden.“ Man vil altsaa se, at Kommissionen blev stillet fuldstændig frit, saa at den ogsaa kunde foreslaa akkurat det samme, som nu Flertallet foreslaar. Det underer mig derfor meget, at det ærede Medlem vil fremkomme med en saadan Udtalelse.

Der var en anden Udtalelse af det ærede Medlem, som jeg ogsaa lige vil røre ved. Han sagde, at Fiskerne vilde ikke være tilfredse med at skulle sejle ind i det Cementrug, ja, man skulde synes, at det, der her bødes Fiskerne, var ganske uforsvarligt. Jeg tror nu, at Fiskerne vide meget godt, hvad det er, der bydes dem. Der bydes dem et Indløb, som paa visse Tider af Dagen har ganske rolige Vandforhold, og som de saa godt som altid kunne passere, naar de have Strømmen med sig, et Løb, der er ikke mindre end 40 m, altsaa 130 Fod, i Bunden, og 52 m, altsaa 166 Fod, i Vandlinien. Hvorledes man kan kalde det for et Cementrug, forstaar jeg ikke. Men i alt Fald haaber jeg ikke, at noget Medlem vil med Henblik paa Fiskerne lade sig skræmme af en saadan Udtalelse.

Saa udtalte det ærede Medlem — eller maaske var det et andet Medlem — noget om, at i det hele taget stak man her Fiskerne Blaar i Øjnene; man bildte dem ind, at de beholdt det rigelige Fiske, de nu havde; nej, ved en Begrænsning af Løbet vilde der komme meget ringere Vilkaar for Fiskerne, de maatte ikke tro andet. Jeg er overbevist om, at ogsaa Fiskerne meget godt vide, hvad der her er Tale om, og deres Tillidsmand, Fiskerikonsulent Mortensen, ved det i alt Fald. Han ved, at det indsnævrede Indløb vil mindske Fiskeriet, og han har ogsaa udtalt dette indenfor Udvalget, men samtidig har han udtalt, at han paa det her givne Grundlag meget bestemt maatte tilraade denne Løsning af Sagen. Jeg skal saa ikke røre mere ved Fiskerispørgsmaalet, thi der er for mig ingen Tvivl om, at

Fiskerne ere meget vel tjente med, at man vælger Mindretallets Løsning.

Saa vil jeg endnu gøre en lille Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, der faldt fra min Meningsfælde, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Han sagde, at det var et Brud paa givet Løfte, vi her stod overfor; der var lovet, at man vilde opretholde den bestaaende Tilstand ved Nymdegab. Men vi vide jo alle sammen, at hvis der er Tale om et Brud paa givet Løfte, saa er det noget, der er blevet en Nødvendighed ved, hvad der er hændet ovre ved Hvide Sande. Vi vide, at om Sandpumperen ikke havde bestilt andet end at arbejde nede ved Nymdegab, havde den ikke kunnet holde det aabent. Det er det, man kalder force majeure, og den er man altid nødt til at bøje sig for.

Saa var der kun en enkelt anden Udtalelse af det ærede Medlem — han er desværre ikke til Stede, men det er heller ikke noget ondt, jeg vil sige. Han sagde, at her at tale om et efter alle Forhold afpasset indsnævret Hvide Sande-Løb var en ren Floskel. Jeg forstaar ikke, at man kan sige det. Et efter Forholdene afpasset Løb betyder et Løb, der tager Hensyn til alle de Forhold, der skal tages Hensyn til, og først og fremmest tager Hensyn til, at man ikke kommer til at staa overfor ødelæggende Oversvømmelser, og det er det, der i Forbindelse med Hensyntagen til andre Forhold er gjort saa godt, som jeg antager, det overhovedet kan gøres, i den foreliggende Sag. En Floskel kan det i alt Fald aldrig kaldes.

Saa har jeg kun et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard), som jo er til Stede. Han var meget misfornøjet med Hr. Kirks Skrivelse. Jeg tror, at Hr. Kirk har gjort ganske vel i at sende denne Skrivelse, det er ganske fyldige og indgaaende Udtalelser, han kommer med, og vi vide, at er der nogen enkelt Mand, der kender disse Forhold, er det netop Hr. Kirk, som har haft at slaas med dem i 30 Aar. Derfor have hans Ord en særlig Vægt. Hvad det ærede Medlem mest beklagede sig over, var, at Hr. Kirk havde tilladt sig at sige, at man vilde ved dette Forslag forhindre de store Oversvømmelser og i det hele taget de skadelige Virkninger for Landbruget, som det ærede Medlem senere kom saa meget ind paa. Ja, jeg ved ikke bedre, end at en af de betydeligste Stormfloder eller Højvande, vi have haft der-